

Pícnic i marxa sota el sol

Unes dues-centes persones van assistir al pícnic popular que va precedir la marxa a peu fins a Salt des de Girona en un clima festiu i de relaxació i esquivant el sol i les altes temperatures d'aquesta Diada

En general, l'ambient era tranquil, sense pressa, potser cansat, però determinat

No hi havia cap ombra al parc Central de Girona que no fos aprofitada pels gironins que, de mica en mica, anaven decidint dinar de pícnic en aquest espai proper a l'estació de tren. L'organització va triar aquest parc per fer-hi un pícnic popular que reunís gent per a la posterior marxa a peu per anar de Girona a Salt, i per això el va guarnir amb estelades, s'hi van instal·lar un parell de furgoteques que servien des de vermut fins a hamburgueses vegetarianes i patates braves, i fins i tot es va comptar amb les veus femenines del grup De Calaix, que va amenitzar amb corrandes i garrotins l'espera fins a un quart de quatre, hora prevista de sortida de la marxa.

Amb calma, asseguts a terra o en tauletes i fent petar la xerrada, per als dos-cents assistents a poc a poc es va anar acostant l'hora d'emprendre la marxa, tal com ho van recordar la trentena de participants en la bicicletada que havia sortit de la plaça del Vi i que, dalt de les bicis, van passar a saludar els que hi havia al parc. Van ser els pocs moments que es van sentir crits d'“Independència” i que els ànims es van escalfar una mica. Perquè, en general, l'ambient era tranquil, sense pressa, potser cansat, però determinat, i per això quan va arribar l'hora de sortir –amb una mica de retard sobre l'hora prevista– tothom es va aixecar. Llavors va començar la marxa pel passeig d'Olot, que inicialment va quedar difuminada enmig de gent que apareixia de totes bandes i que, aliens a la marxa, s'encaminaven també cap a Salt. I així, mentre els més convençuts obrien la marxa amb l'estelada pel mig del passeig d'Olot, on petava el sol de ple, la majoria pujava cap al seu tram per la banda esquerra del passeig, que era on hi havia ombra.

Famílies senceres, parelles d'amics i gent de totes les edats encaminant-se cap a Salt, “bona gent” com en Joaquim de Camprodon, que es va trobar un mòbil perdut –el meu– i que no va dubtar a portar-me'l fins a la rotonda d'entrada a Salt. La mateixa rotonda on, poc després que hi passés la banda Bufant Fort que cloïa la marxa, hi van aparèixer dos cotxes d'un dels quals va baixar el president Carles Puigdemont amb la seva família davant la sorpresa de tots els que en aquells moments feien temps a la terrassa d'un bar. Just a la desdibuixada frontera entre Girona i Salt. I de la mateixa manera com havia transcorregut la marxa, sense estridències, es va rebre Puigdemont amb algun crit de “President, president ” i picades de mans. A poc a poc, la gent s'hi va anar acostant per saludar-lo i fer-se fotos sota l'atenta mirada dels guardaespalles abans de reprendre el camí cap al tram triat. Tranquil·lament però sense pausa, saludant-se uns i altres, cadascú va anar a buscar el lloc al qual s'havia inscrit –o no–. No hi havia temps a perdre i, malgrat el sol, la calor, la mandra d'havent dinat i el cansament de tantes promeses, els gironins, un cop més, no van fallar.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 12-09-2016 Pàgina 26

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/1003103-picnic-i-marxa-sota-el-sol.html>